

PROGRAM WSPÓLNYCH SZKOLEŃ DLA UŻYTKOWNIKÓW MODELU

GMINNY MODEL WYCHODZENIA Z BEZDOMNOŚCI
KOMPONENT C

Eksperci: Anna Ostasz, Joanna Syryjczyk-Saczuk, Michał Romanowski,
Kamil Węgliński

Eksperci Wspomagający: Adriana Kulgawczuk, Dorota Kulicka, Wioleta Michalik
Piotr Frończuk, Marek Makaruk, Maciej Tarasiuk

Nadzór merytoryczny: dr Ewelina Iwanek, Jacek Korzeniak

Wydawca:

Polska Fundacja Ośrodków Wspomagania Rozwoju Gospodarczego „OIC Poland”
z siedzibą w Lublinie

ul. Gospodarcza 26

20-213 Lublin

e-mail: sekretariat@oic.lublin.pl

www.oic.lublin.pl

Publikacja bezpłatna

Opracowana w ramach realizacji projektu „Mój dom - kompleksowy program wsparcia wychodzenia z bezdomności w oparciu o wzorzec włoski”.

Projekt współfinansowany ze środków Unii Europejskiej w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego w ramach Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój na lata 2014 - 2020, 4.3 Współpraca ponadnarodowa.

Realizatorzy Projektu:

Lider: Polska Fundacja Ośrodków Wspomagania Rozwoju Gospodarczego

„OIC Poland” z siedzibą w Lublinie

ul. Gospodarcza 26, 20-213 Lublin

www.oic.lublin.pl

Polska Fundacja Ośrodków
Wspomagania Rozwoju Gospodarczego
„OIC Poland” w Lublinie

Partner Krajowy:

Gmina Miejska Biała Podlaska

ul. Marszałka Józefa Piłsudskiego 3, 21-500 Biała Podlaska

www.bialapodlaska.pl

Partnerzy ponadnarodowi:

Fondazione Casa della Carità A. Abriani

Via Brambilla 10, Mediolan (Włochy)

www.casadellacarita.org

fio.PSD Federazione Italiana Organismi per le Persone Senza Dimora

Via Soria 13, Rzym (Włochy)

www.fiopsd.org

SPIS TREŚCI

4 CEL SZKOLENIA

4 ORGANIZACJA SZKOLENIA

5 KOMPETENCJE, KTÓRE UZYSKA
UCZESTNIK SZKOLENIA

8 PROGRAM SZKOLENIA

9 SZCZEGÓŁOWY SCENARIUSZ
SZKOLENIA

22 ZAŁĄCZNIKI DO PROGRAMU
SZKOLENIA

33 ANKIETA EWALUACYJNA
SZKOLENIA

CEL SZKOLENIA

Nabycie wiedzy, umiejętności i kompetencji pracowników urzędów miasta/gminy, instytucji pomocy i integracji społecznej, rynku pracy, policji/straży miejskiej, kuratorów sądowych, organizacji pozarządowych w zakresie wzajemnej współpracy w realizacji Gminnego Modelu Wychodzenia z Bezdomności.

ORGANIZACJA SZKOLENIA

Wymiar szkolenia:

szkolenie 3 dniowe w dni robocze w wymiarze 24 godzin.

Grupa szkoleniowa:

10-12 osób, składającą się z kluczowych pracowników instytucji współpracujących w ramach Gminnego Modelu Wychodzenia z Bezdomności.

Wymagania rekrutacyjne:

min. 1 roczny staż pracy w instytucji zgłaszającej tj. urzędzie miejskim/gminy, instytucji pomocy i integracji społecznej, rynku pracy, policji/straży miejskiej, kuratorów sądowych, organizacji pozarządowych oraz gotowość do podniesienia umiejętności, kwalifikacji i kompetencji zawodowych w zakresie realizacji obowiązków służbowych na rzecz osób bezdomnych.

Sala szkoleniowa:

szkolenie może odbywać się w sali umożliwiającej prowadzenie szkolenia dla powyższej grupy w formie warsztatowej, wyposażanej w stoliki, krzesła, projektor multimedialny, laptop, ekran, głośniki, flipchart.

Metody szkoleniowe:

prezentacja, pokaz slajdów, mini wykład, warsztaty, panel dyskusyjny, praca w grupach, dyskusja, praca indywidualna, burza mózgów.

Trenerzy:

ilość trenerów prowadzących szkolenie 2 lub 3 osoby, posiadające wykształcenie wyższe na kierunku: pedagogika, psychologia, socjologia, nauki o rodzinie, praca socjalna z min. 3 letnim doświadczeniem zawodowym w pracy w instytucjach pracujących bezpośrednio z osobami bezdomnymi lub 3 letnie doświadczenie w prowadzeniu szkoleń dla pracowników urzędów gmin, pracowników instytucji pomocy i integracji społecznej, rynku pracy, policji/straży miejskiej, kuratorów sądowych, organizacji pozarządowych.

Warunki ukończenia szkolenia:

warunkiem pozytywnego ukończenia szkolenia jest udział w 80% zajęć. Uczestnik otrzyma zaświadczenie potwierdzające udział w szkoleniu oraz wzrost kompetencji zawodowych w zakresie tematycznym szkolenia.

KOMPETENCJE, KTÓRE UZYSKA UCZESTNIK SZKOLENIA

MODUŁ I Prawne aspekty problemu bezdomności w zakresie współpracy w ramach Gminnego Modelu Wychodzenia z Bezdomności

Wiedza

- Wiedza w zakresie aktualnie obowiązującego stanu prawnego w Polsce w obszarze pomocy i świadczenia usług dla osób bezdomnych.
- Wiedza o ustawowych kompetencjach poszczególnych instytucji powołanych do bezpośredniej pomocy osobom bezdomnym.
- Wiedza na temat możliwych metod, form wsparcia i realizowanych usług udzielanych przez instytucje na terenie gminy.

Umiejętności

- Umiejętność wykorzystania zdobytej wiedzy w wykonywaniu pracy zawodowej na rzecz osób bezdomnych.
- Umiejętność poprawnej komunikacji instytucjonalnej.
- Umiejętność identyfikacji wspólnych obszarów do działania.

Postawy:

- Świadomość braku prawnych przeszkód do podejmowania współpracy instytucjonalnej na rzecz rozwiązywania problemu bezdomności oraz niwelowania jego skutków na poziomie lokalnym.
- Wzrost świadomości konieczności podnoszenia kompetencji i kwalifikacji zawodowych.
- Świadomość roli poszczególnych instytucji w procesie trwałego wychodzenia z bezdomności.
- Świadomość konieczności realizacji rozwiązań innowacyjnych w rozwiązywaniu identyfikowanych problemów społecznych na terenie gminy.

MODUŁ II Motywacja i kompetencje do indywidualnej pracy z osobą bezdomną

Wiedza

- Wiedza w zakresie różnorodnych postaw osób bezdomnych.
- Wiedza dotycząca identyfikacji źródła negatywnego i stereotypowego podejścia do osób dotkniętych bezdomnością.
- Poznanie metod ułatwiających wzbudzanie motywacji do pracy z osobami bezdomnymi.

Umiejętności

- Nabycie umiejętności efektywnej komunikacji z osobą bezdomną.
- Nabycie umiejętności w zakresie praktycznych sposobów wpływających na wzrost motywacji do pracy z osobą bezdomną.
- Umiejętność prowadzenia konstruktywnego dialogu w realizacji planu pomocy osobie bezdomnej.

Postawy:

- Zmiana postawy wobec osób bezdomnych.
- Świadomość zasobów i deficytów kompetencyjnych w pracy z osobami bezdomnymi.
- Świadomość konieczności podnoszenia własnej wiedzy i rozwoju kompetencji do podejmowania innowacyjnych działań na rzecz rozwiązywania problemu bezdomności na poziomie gminy.

MODUŁ III Tworzenie lokalnej sieci współpracy i jej realizacja we wsparciu osób bezdomnych w trwałym wyjściu z bezdomności

Wiedza

- Uzyskanie wiedzy w zakresie tworzenia partnerstwa wielosektorowego działającego w obszarze gminy.
- Uzyskanie wiedzy na temat zasad skutecznej współpracy partnerskiej, barier które mogą wystąpić, podziału zadań i odpowiedzialności za podejmowane działania.
- Poznanie idei tworzenia partnerstwa w celu rozwiązywania problemu społecznego jakim jest bezdomność oraz niwelowania jego skutków w wymiarze lokalnym.

Umiejętności

- Nabycie umiejętności w zakresie inicjowania i wdrażania partnerstw na poziomie gminy.
- Kształtowanie umiejętności w zakresie pracy w grupie partnerskiej.
- Umiejętność dokonania analizy zasobów na poziomie gminy do tworzenia partnerstw w obszarze diagnozowanych problemów społecznych.

Postawy:

- Świadomość roli partnerstwa w wzmocnieniu podstawowej działalności statutowej.
- Świadomość znaczenia partnerstwa w rozwiązywaniu problemów społecznych ze szczególnym uwzględnieniem bezdomności.
- Świadomość zasad partnerstwa oraz ich respektowania dla jego efektywności.
- Wzrost osobistego zaangażowania w konstruktywną pomoc osobom bezdomnym.

PROGRAM SZKOLENIA

Dzień szkolenia	Tematyka	Liczba godzin
	MODUŁ I	
DZIEŃ 1	Prawne aspekty problemu bezdomności w zakresie współpracy w ramach Gminnego Modelu Wychodzenia z Bezdomności 1. Wprowadzenie do tematyki szkolenia. 2. Poznanie ustawowych kompetencji instytucji udzielających wsparcia osobom w wyjściu z kryzysu bezdomności. 3. Gminny Model Wychodzenia z Bezdomności jako innowacyjne i skuteczne narzędzie do stosowania na poziomie lokalnym.	8 h
	MODUŁ II	
DZIEŃ 2	Motywacja i kompetencje do indywidualnej pracy z osobą bezdomną 1. Identyfikacja stereotypów w udzielaniu bezpośredniego wsparcia osobom bezdomnym. 2. Wzmacnianie własnej motywacji do realizacji zadańa rzecz rozwiązywania problemu bezdomności. 3. Dobór skutecznych metod i form wzmacniających umiejętności i kompetencje zawodowe.	8 h

DZIEŃ 3

MODUŁ III

8 h

Tworzenie lokalnej sieci współpracy i jej realizacja w wsparciu osób bezdomnych w trwałym wyjściu z bezdomności.

1. Aspekty różnych form partnerstwa na rzecz rozwiązywania problemu bezdomności oraz niwelowania jego skutków.
2. Tworzenie mapy zasobów instytucjonalnych do budowania partnerstwa na rzecz realizacji modelu jako skutecznego narzędzia w trwałym wychodzeniu z kryzysu bezdomności.
3. Analiza możliwości łączenia zasobów partnerskich na terenie gminy do budowania skutecznej platformy współpracy wielosektorowej.
4. Identyfikacja zasad skutecznej współpracy, czynników, barier oraz prezentacja rozwiązań innowacyjnych w tym zakresie.

MATERIAŁY SZKoleniowe

Uczestnicy szkolenia otrzymają następujące materiały szkoleniowe:

- autorskie materiały szkoleniowe opracowane przez trenera/trenerów prowadzących poszczególne moduły szkoleniowe;
- nośnik elektroniczny np. pendrive z załączonymi materiałami szkoleniowymi wykorzystywanymi przez trenera/trenerów podczas realizacji modułów szkoleniowych;
- długopis, notatnik i inne niezbędne materiały szkoleniowe.

**SZCZEGÓŁOWY
SCENARIUSZ SZKOLENIA**

MODUŁ I

Prawne aspekty problemu bezdomności w zakresie współpracy w ramach Gminnego Modelu Wychodzenia z Bezdomności

L.P.	CEL SZKOLENIOWY	TEMATYKA-SPOSÓB REALIZACJI	METODY	CZAS
1.	Powitanie grupy i prezentacja trenera.	1. Powitanie grupy przez trenera. 2. Przedstawienie tematu szkolenia. 3. Przedstawienie się trenera (imię i nazwisko, doświadczenie zawodowe w zakresie tematycznym prowadzonego szkolenia).	prezentacja, pokaz slajdów	10 min.
2.	Zapoznanie się z uczestnikami szkolenia i zawarcie kontraktu grupowego.	1. Indywidualne prezentacje uczestników szkolenia przedstawienie się poszczególnych uczestników: • imię i nazwisko; • miejsce pracy; • wykształcenie i kwalifikacje; • doświadczenie zawodowe z zakresu pracy na rzecz osób bezdomnych; • podejmowane formy współpracy z innymi instytucjami w zakresie bezdomności oraz osiągnięte efekty i porażki; 2. Opracowanie z uczestnikami szkolenia kontraktu grupowego tj. szczegółowe ustalenie zasad obowiązujących na szkoleniu. Uczestnicy szkolenia przedstawiają propozycje zasad. Trener zapisuje je i wywiesza w widocznym miejscu.	prezentacje indywidualne, burza mózgów	35 min.

3.	Autoprezentacja.	1. Ćwiczenie „Moje imię” - każdy z uczestników szkolenia zapisuje na kartce pionowo swoje imię, następnie wymyśla i zapisuje cechy określające jego osobę zaczynające się od kolejnej litery swojego imienia i prezentuje grupie.	praca indywidualna prezentacja	10 min.
4.	Poznanie celu i programu szkolenia.	1. Prezentacja celu głównego szkolenia. 2. Omówienie programu szkolenia. 3. Odpowiedzi na ewentualne pytania uczestników.	prezentacja, pokaz slajdów, agenda szkolenia w formie wydruku dyskusja	20 min.
5.	Rozwiązywanie problemu bezdomności w odniesieniu do kompetencji poszczególnych instytucji.	1. Ćwiczenie „Nasze zadania ustawowe”. Trener dzieli grupę na 3 zespoły. Każdy z zespołów otrzymuje zadanie wypisania na kartce, jakie formy bezpośredniej pomocy bezdomnym powinny być realizowane przez poszczególne instytucje: Zespół I - gminę, radę miejską, organizacje pozarządowe; Zespół II - pomoc społeczną, PUP, kuratorską służbę sądową; Zespół III - straż miejską/policję, służbę zdrowia. Omówienie na forum grupy szkoleniowej wypracowanych przez poszczególne zespoły odpowiedzi. Dyskusja grupowa i uzupełnianie niewskazanych form wsparcia dla osób bezdomnych.	praca w grupach, burza mózgów, prezentacja wypracowanych materiałów, dyskusja	60 min.

6.	Podstawy prawne rozwiązywania problemu bezdomności w Polsce.	1. Prezentacja aktualnego stanu prawnego w obszarze bezdomności i niwelowania skutków jakie wywołuje ten (kierunki, podziały kompetencyjne, obszary współpracy.) 2. Dyskusja grupowa	prezentacja, pokaz slajdów, dyskusja	60 min.
7.	Innowacje w zakresie rozwiązywania problemu bezdomności na poziomie lokalnym.	1. Zapoznanie uczestników szkolenia z koncepcją Gminnego Modelu Wychodzenia z Bezdomności. 2. Prezentacja poszczególnych zintegrowanych usług dla osoby bezdomnej realizowanych w ramach modelu. 3. Prezentacja „dobrych praktyk” w obszarze efektywnych form wsparcia na rzecz osób bezdomnych realizowanych w Polsce i Unii Europejskiej	prezentacja, pokaz slajdów, dyskusja praca w grupach, burza mózgów, prezentacja wypracowanych materiałów, dyskusja	120 min. 60 min.
8.	Podsumowanie modułu.	1. Uzyskanie informacji zwrotnych od uczestników szkolenia.	dyskusja, wypowiedzi indywidualne	20 min.

MODUŁ II

Motywacja i kompetencje do indywidualnej pracy z osobą bezdomną

L.P.	CEL SZKOLENIOWY	TEMATYKA-SPOSÓB REALIZACJI	METODA	CZAS
1.	Bariery, obawy i stereotypy w bezpośredniej pracy z osobami bezdomnymi.	1.Ćwiczenie „Dwie prawdy i dwa kłamstwa”. Zadaniem każdego z uczestników szkolenia jest zapisanie na kartce dwóch informacji o sobie prawdziwych i dwóch, które są fałszywe. Mogą to być osiągnięcia, cechy charakteru, zainteresowania. Zadaniem grupy jest zgadnąć, które z przedstawionych informacji są fałszywe. Jeśli grupa nie wyraża konsensusu, można wprowadzić dodatkowo głosowanie. Oczywiście później osoba wskazuje które informacje były prawdziwe, a które nie. Ćwiczenie ma na celu podniesienie świadomości, że nasze pierwsze spostrzeżenia na temat danej osoby nie zawsze pokrywają się z stanem faktycznym 2.Identyfikacja postaw osób bezdomnych: trener zadaje pytania do grupy: • Z jakimi postawami osób bezdomnych najczęściej się spotykacie podczas realizacji obowiązków służbowych ?	praca indywidualna, burza mózgów, dyskusja praca zespołowa, burza mózgów, dyskusja	45 min. 40 min.

- Jakie zachowania osób bezdomnych szczególnie wam przeszkadzają w kontakcie z nimi?
- Które z negatywnych postaw najbardziej przeszkadzają wam w nawiązywaniu relacji z osobami bezdomnymi?

Trener zapisuje na flipcharcie odpowiedzi uczestników szkolenia, prezentacja i omówienie wyników.

3.Ćwiczenie „Którzy z was...?”

Uczestnicy szkolenia stoją w okręgu wraz z trenerem, który wyczytuje kolejno pytania do uczestników. Odpowiedzią powinno być wystąpienie do przodu tych, którzy pozytywnie mogą odpowiedzieć na pytanie lub zgadzają się ze stwierdzeniem. Po zakończeniu ćwiczenia uczestnicy będą w stanie zorientować się jaki jest profil osobowościowy grupy; czym każdy z uczestników różni się, a w czym jest podobny do innych, itp. w zależności od pytań.

Przykładowa lista pytań:

- Kto jest najstarszym dzieckiem?
- Kto jest jedynakiem?
- Kto jest w związku?
- Kto pochodzi ze wsi?
- Kto ma psa?
- Kto nie lubi swojej pracy?
- Kto był na zagranicznych wakacjach?

praca w grupie,
wypowiedzi indywidualne,
dyskusja

30 min.

- Kto lubi lot samolotem?
- Kto z was zmieniłby godziny swojej pracy?
- Kto chciałby pracować w domu?
- Kto nie lubi jakiejś osoby w swoim zespole pracowniczym?
- Kto nigdy w życiu nie okłamał w szkole swojego nauczyciela?

Po wykonaniu ćwiczenia, trener zadaje pytania uczestnikom szkolenia o ich odczucia, np. jak to jest gdy identyfikujemy się z innymi, jesteśmy osamotnieni w poglądach, czujemy zażenowanie, itd.

4. Przyczyny powstawania stereotypów o osobach bezdomnych.

- Trener dokonuje prezentacji najczęściej aktualnie występujących stereotypów dotyczących osób bezdomnych.
- Trener dzieli grupę na 2 zespoły, zadaniem każdego z zespołów jest opracowanie odpowiedzi na to jakie mogą być przyczyny i skutki prezentowanych stereotypów.
- Wypracowanie wniosków.

5. Ćwiczenie „Nasza Szczęśliwa Kraina”.

Omówienie ćwiczenia: jakie były odczucia indywidualne odczucia uczestników każdej z grup (co było najtrudniejsze/najłatwiejsze w tym zadaniu) - **załącznik nr. 1**

prezentacja, pokaz slajdów
praca zespołowa, analiza i
prezentacja
wypracowanego materiału,
dyskusja grupowa

30 min.

praca zespołowa,
wypowiedzi indywidualne.,
dyskusja

45 min.

6. Trener czyta uczestnikom szkolenia wiersz „Obrona żebractwa” autor: Bursa A. - **załącznik nr. 2** Dyskusja o emocjach jakie wywołuje ten wiersz u uczestników szkolenia oraz o ich ocenie aktualnego postrzegania społecznego problemu bezdomności w gminie, w której pracują.

prezentacja, dyskusja

45 min.

7. Ćwiczenie „Nasze stereotypy”.

Trener czyta uczestnikom szkolenia poniższe stwierdzenia, a uczestnicy, którzy uważają twierdzenie za prawdziwe przechodzą na lewą stronę sali, zaś ci, którzy nie - na prawą:

- Bezdomny jest brudny;
- Bezdomny jest agresywny i niebezpieczny;
- Bezdomny jest biedny;
- Bezdomny jest niezaradny;
- Bezdomny jest uzależniony;
- Bezdomny jest samotny;
- Bezdomny jest niewykształcony;
- Bezdomny miał trudne dzieciństwo;
- Bezdomny swoim postępowaniem jest winien swojej bezdomności;
- Bezdomny roznosi różne choroby;
- Bezdomny jest agresywny.

Podsumowanie ćwiczenia - dyskusja nad stereotypami i możliwościami ich niwelowania.

praca w grupie, dyskusja

30 min.

2.	Wzbudzanie motywacji oraz gotowość do dokonywania zmian.	1. Trener przeprowadza z osobami uczestniczącymi w szkoleniu indywidualnym <i>Kwestionariusz do mierzenia motywacji osiągnięć</i>, który ma na celu poznanie przez każdego uczestnika współczynnika swojej własnej motywacji - załącznik nr. 3 2. Ćwiczenie „Cztery kąty i pięć piątą”. Diagnoza osobistych motywatorów związanych z pracą, wskazanie na różnorodność czynników, które mogą motywować do pracy, zaplanowanie przez uczestników wprowadzenia swoich motywatorów do codziennej pracy. Ćwiczenie pobudza u uczestników refleksję nad czynnikami, które ich motywują oraz nad ich znaczeniem. Wypracowane przez uczestników realne sposoby na zwiększenie własnej motywacji mogą być przez nich z łatwością wprowadzone do codziennych obowiązków, co pomoże utrzymać wysoką energię i chęć do działania. - załącznik nr. 4	praca indywidualna, dyskusja praca grupowa, dyskusja	45 min. 45 min.
3.	Podsumowanie modułu.	1. Uzyskanie informacji zwrotnych od uczestników szkolenia.	dyskusja, wypowiedzi indywidualne	20 min.

MODUŁ III

Tworzenie lokalnej sieci współpracy i jej realizacja w wsparciu osób bezdomnych w trwałym wyjściu z bezdomności.

L.P.	CEL SZKOLENIOWY	TEMATYKA-SPOSÓB REALIZACJI	METODA	CZAS
1.	Zapoznanie uczestników szkolenia z różnymi formami partnerstwa.	1. Prezentacja rodzaju partnerstw ich form funkcjonowania oraz celu działania ze szczególnym uwzględnieniem działania na rzecz osób bezdomnych. 2. Dyskusja w zakresie doświadczeń zawodowych uczestników szkolenia w realizacji działań partnerskich.	prezentacja, pokaz slajdów, dyskusja	30 min.
2.	Identyfikacja lokalnych zasobów i deficytów w zakresie tworzenia partnerstwa.	1. Ćwiczenie: „Nasza gmina i nasi mieszkańcy” Trener zaprasza uczestników szkolenia do rozmowy w parach na temat specyfiki lokalnej społeczności. Prosi aby uczestnicy szkolenia porozmawiali o tym, co według nich cechuje ich gminę (struktura demograficzna, sytuacja społeczna mieszkańców, rozwój gospodarczy, największe problemy społeczne, czego brakuje mieszkańcom, jakie działania na rzecz mieszkańców w ostatnich 3 latach uważają za najbardziej skuteczne.) Pary podsumowują przeprowadzone rozmowy na forum całej grupy, trener zapisuje na flipcharcie najważniejsze elementy. Dyskusja grupowa, każdy z uczestników wskazuje na dwie najistotniejsze potrzeby wg. jego oceny. Trener podsumowuje.	praca w grupach, dyskusja grupowa	60 min.

		2.Ćwiczenie „Nasza współpraca„ Trener dzieli grupę na 2-3 zespoły. Zadaniem każdego z zespołów jest zapisanie listy dotychczas zrealizowanych form współpracy partnerskiej z ostatnich 3 lat oraz zasobów jakimi dysponuje każda z instytucji i organizacji. Prezentacja na forum grupy szkoleniowej, dyskusja.	praca w grupach, dyskusja grupowa	45 min.
3.	Identyfikacja barier w podejmowaniu współpracy partnerskiej.	1.Trener zadaje pytanie do grupy szkoleniowej: Co najbardziej utrudnia Wam współpracę partnerską? Każdy uczestnik wypisuje na otrzymanej od trenera kartce 5 barier (tj. przykłady z perspektywy własnych doświadczeń zawodowych). Prezentacje indywidualne, trener omawia podstawowe bariery identyfikowane w tworzeniu i funkcjonowaniu partnerstw z wskazaniem na sposoby ich przełamania. 2.Ćwiczenie: „Bajka o czterech królewiczach” Uczestnicy szkolenia otrzymują cztery kartki w kolorach czerwonym, zielonym, niebieskim, żółtym. Trener prosi, aby każdy uczestnik wybrał kolor, który mu najbardziej odpowiada. Trener odczytuje treść bajki - załącznik nr 5. Po zakończeniu pyta uczestników co o niej myślą. Trener w tym ćwiczeniu ukazuje potencjał	praca indywidualna, dyskusja grupowa, prezentacja, pokaz slajdów mini wykład, burza mózgów, dyskusja	45 min. 45 min.

		każdej osobowości oraz efekt synergii możliwy do uzyskania w tworzonych zespołach partnerskich.		45 min.
4.	Warunki konieczne do stworzenia partnerstwa.	1. Trener dzieli grupę na 2 zespoły. Zadaniem każdego z zespołów jest wypisanie na otrzymanej kartce papieru warunków jakie powinny zostać spełnione, aby współpraca partnerska na rzecz osób bezdomnych na terenie gminy, w której pracują, była jak najbardziej skuteczna? Prezentacja na forum grupy wypracowanych efektów przez każdą z grup, dyskusja.	praca w grupach, burza mózgów, dyskusja grupowa	35 min.
5.	Zasady skutecznej współpracy partnerskiej.	1. Trener zadaje grupie pytanie: Jakie zasady powinny obowiązywać we współpracy partnerskiej na rzecz osób bezdomnych? Uczestnicy podają zasady, trener zapisuje na flipcharcie, omówienie ćwiczenia. Podsumowanie przez trenera poprzez prezentację zasad współpracy w ramach Gminnego Modelu Wychodzenia z Bezdomności	dyskusja grupowa, burza mózgów, prezentacja, pokaz slajdów	30 min.

6.	Zakres partnerstwa w ramach Gminnego Modelu Wychodzenia z Bezdomności.	1. Prezentacja zakresu partnerstwa wielosektorowego w ramach realizacji Gminnego Modelu Wychodzenia z Bezdomności ze szczególnym uwzględnieniem jego innowacyjności w trwałym wychodzeniu z bezdomności. 2. Podsumowanie prezentacji przez trenera, dyskusja grupowa	prezentacja, pokaz slajdów, dyskusja	45 min.
7.	Podsumowanie i zakończenie szkolenia.	1. Uzyskanie informacji zwrotnych od uczestników szkolenia, podsumowanie całości zrealizowanego szkolenia, ewaluacja szkolenia.	wypowiedzi indywidualne, dyskusja, wypełnienie ankiety ewaluacyjnej	25 min.

ĆWICZENIE „NASZA SZCZĘŚLIWA KRAINA”

ZAŁĄCZNIK 1

Trener dzieli grupę na dwa zespoły. Uczestnicy pierwszego zespołu wychodzą za drzwi Sali szkoleniowej, zaś pozostali uczestnicy pozostają w sali i otrzymują polecenie: Jesteście mieszkańcami „Szczęśliwej Krainy” jest tu bezpiecznie, spokojnie, wszyscy są dla siebie życzliwi, każdy ma pracę, własny dom, rodzinę, przyjaciół i jest zdrowy. Jedynym warunkiem by zostać nowym mieszkańcem tej krainy jest pełna akceptacja i rekomendacja stałego mieszkańca, który podejmie decyzję o dopuszczeniu możliwości zamieszkania przez nową osobę w „Szczęśliwej Krainie” poprzez podanie ręki i wypowiedzenie słów „Przyjmuję Cię do grona mieszkańców”.

Trener wychodzi do drugiej grupy i wydaje polecenie: Jesteście grupą osób bezdomnych, za ścianą znajduje się grupa która może wam szybko pomóc wyjść z bezdomności. Możecie zacząć normalnie żyć mieć dom, pracę, pieniądze, przyjaciół Patrzcie im w oczy i wskazujcie takie argumenty, które mogą być trafne w tym aby pomoc została wam szybko udzielona. Rozmawiajcie z nimi indywidualnie, starajcie się ich przekonać. Pamiętajcie to wasza szansa na lepsze życie.

WIERSZ „OBRONA ŻEBRACTWA” AUTOR BURSA A.

ZAŁĄCZNIK 2

Uważa Pan, że żebrakom nie należy
dawać jałmużny...
Że większość z nich mogłaby
pracować...
Pracować... dobre mi sobie
Czyli gdyby ten owrzodził z głową
Tołstoja machał łopatą przy jakimś
wykopie...
A ten starzec ze sztuczną raną warował
przy magazynie łopat...
A ta czarownica plewiła buraki...
Byłbyś pan usatysfakcjonowany...
Ależ oni pracują drogi Panie jeszcze
jak...
Za jakikolwiek datek o każdej porze
dostarczają nam emocji czystej
i nie sfalszowanej...

Oni nie jedzą drewnianego chleba...
Nie markują śmierci...
Jak w waszych teatrach...
Ale grają całym ciałem wystawionym
na mróz, skwar...
I ulewę każdym gestem głosem i wszą
na kołnierzu...
Aby osiągnąć zamierzony efekt muszą
surowo przestrzegać...
Trybu życia nakazanego regułą...
Spać na ławkach w parku i na
dworcach... nie dojadać... I upijać się...
A pomimo że śmierć i chleb jest u nich
prawdziwy.

KWESTIONARIUSZ DO MIERZENIA MOTYWACJI OSIĄGNIĘĆ

Poniżej znajduje się szereg pytań lub stwierdzeń dotyczących badań, opinii, przekonań i zachowania się człowieka wobec różnych spraw. Do każdego pytania lub stwierdzenia są do wyboru co najmniej dwie odpowiedzi. Charakter pytań lub stwierdzeń jest taki, że nie ma tu odpowiedzi dobrych i złych, są tylko odpowiedzi trafnie lub nietrafnie opisujące Twoje przekonania, preferencje i zachowania wobec poruszanych tu spraw. Po zapoznaniu się z każdym pytaniem lub stwierdzeniem proszę odpowiedzieć na nie podkreślając właściwą, tj. najtrafniej opisującą Twoje upodobania, przekonania, zachowania itp. odpowiedź. Na każde pytanie wolno dać tylko jedną odpowiedź

1. Najbardziej interesują mnie problemy, co do których istnieje opinia, że prawdopodobieństwo znalezienia optymalnego rozwiązania jest:

- a. duże
- b. dość duże
- c. minimalne

2. Wolę brać udział w konkursie, w którym przewidziane są:

- a. niewielkie nagrody, ale perspektywa otrzymania ewentualnej nagrody jest bliska w czasie
- b. wysokie nagrody, ale perspektywa otrzymania ewentualnej nagrody jest odległa w czasie.

3. Gdy chcę osiągnąć jakiś cel, który uważam za łatwy do osiągnięcia, ale w trakcie dążenia do niego odnoszę niepowodzenia, wówczas moje zaangażowanie w osiągnięcie tego celu:

- a. wzrasta
- b. maleje
- c. utrzymuje się na tym samym poziomie

4. Gdy realizowanie moich osobistych celów staje się sprzeczne z interesami bliskich mi ludzi, wówczas:

- a. zawsze rezygnuję z realizacji moich własnych celów
- b. przeważnie rezygnuję
- c. w połowie przypadków rezygnuję
- d. dość rzadko rezygnuję
- e. nigdy nie rezygnuję

5. Gdy z różnych względów muszę zarzucić realizację swoich planów, wówczas pamiętam o nich:

- a. bardzo długo
- b. długo
- c. przez pewien czas
- d. krótko
- e. bardzo krótko

6. Uważam się za osobę:

- a. bardzo ambitną
- b. ambitną
- c. przeciętnie ambitną
- d. mało ambitną
- e. raczej nieambitną

7. Czas dłuży mi się:

- a. bardzo rzadko
- b. rzadko
- c. czasami
- d. często
- e. bardzo często

8. Gdy stoi przede mną jakieś nowe zadanie, towarzyszy mi niepokój (często nieuzasadniony), że nie wykonam go tak, jakby należało:

- a. bardzo często
- b. często
- c. czasami
- d. rzadko
- e. nigdy

9. Każde przedsięwzięcie, do którego przywiązuję większą wagę:

- a. planuję na długo przed jego realizacją
- b. zwykle planuję na pewien czas naprzód
- c. w ogóle nie planuję, a od razu przystępuję do „rzeczy”

10. Wolałbym pracować dla zleceniodawcy, który:

- a. zawsze daje przeciętnie ciekawe zlecenia
- b. czasem daje zlecenia wyjątkowo ciekawe, ale czasami wyraźnie nudne
- c. wszystko mi jedno

11. Lubię pracować z ludźmi, którzy:

- a. w taki sam sposób podchodzą do zagadnień zawodowych jak ja
- b. różnią się w pewnym stopniu w podejściu do zagadnień zawodowych
- c. mają zupełnie inne podejście

12. O niepowodzeniach:

- a. zapominam łatwo
- b. zapominam dość łatwo
- c. pamiętam pewien czas
- d. dość długo pamiętam
- e. bardzo długo pamiętam

13. Gdy mi się coś nie wiedzie, wówczas:

- a. bardzo łatwo rezygnuję
- b. łatwo rezygnuję
- c. czasem rezygnuję
- d. trudno rezygnuję
- e. nigdy nie rezygnuję

14. Lubię realizować cele:

- a. długodystansowe
- b. średniodystansowe
- c. krótkodystansowe

15. Wymagania, jakie sobie stawiam, są:

- a. bardzo wysokie
- b. wysokie
- c. przeciętne
- d. raczej niskie
- e. niskie

16. Sprawy, do których przywiązuję wagę, ale w danym momencie uważam za żmudne - odkładam na później i biorę się do przyjemniejszych spraw :

- a. bardzo często
- b. często
- c. od czasu do czasu
- d. rzadko
- e. bardzo rzadko

17. To, do czego dążę:

- a. zawsze mi się udaje prędzej czy później osiągnąć
- b. przeważnie udaje mi się osiągnąć
- c. od czasu do czasu udaje mi się osiągnąć
- d. często nie udaje mi się osiągnąć (czasem z przyczyn zewnętrznych)
- e. mam wyraźnego pecha w realizowaniu własnych dążeń

18. O swojej przyszłości myślę:

- a. bardzo często
- b. często
- c. od czasu do czasu
- d. rzadko
- e. bardzo rzadko

19. Powracam do realizacji planów, których dawniej nie mogłem(am) zrealizować: a. bardzo rzadko

- b. rzadko
- c. czasami
- d. często
- e. bardzo często

20. Na „ekstra” przyjemności:

- a. zwykle nie mam czasu
- b. często nie mam czasu
- c. czasami mam zbyt mało czasu
- d. zazwyczaj mam dostatecznie dużo czasu
- e. zawsze mam dość czasu

Klucz do obliczenia wyniku:

- 1) $a - 1 b - 5c - 1$
- 2) $a - 1 b - 5$
- 3) $a - 5 b - 1 c - 3$
- 4) $a - 1 b - 2 c - 3d - 4 e - 5$
- 5) $a - 5 b - 4 c - 3d - 2 e - 1$
- 6) $a - 5 b - 4 c - 3d - 2 e - 1$
- 7) $a - 5 b - 4 c - 3d - 2 e - 1$
- 8) $a - 1 b - 2 c - 3d - 4 e - 5$
- 9) $a - 5 b - 3 c - 1$
- 10) $a - 1 b - 5 c - 3$
- 11) $a - 1 b - 3 c - 5$
- 12) $a - 1 b - 2 c - 3d - 4 e - 5$
- 13) $a - 1 b - 2 c - 3d - 4 e - 5$
- 14) $a - 5 b - 3 c - 1$
- 15) $a - 1 b - 5 c - 3d - 1 e - 1$
- 16) $a - 1 b - 2 c - 3d - 4 e - 5$
- 17) $a - 5 b - 4 c - 3d - 2 e - 1$
- 18) $a - 5 b - 4 c - 3 d - 2 e - 1$
- 19) $a - 1 b - 2 c - 3 d - 4 e - 5$
- 20) $a - 5 b - 4 c - 3 d - 2 e - 1$

Maksymalna liczba punktów: 100 Suma uzyskanych punktów:

Współczynnik: suma uzyskanych punktów Motywacji = $x \cdot 100\%$ 100 Twój współczynnik motywacji =

Analiza wyników: Jeżeli współczynnik motywacji oscyluje wokół 50% oznacza to, że sam nie wiesz, czego chcesz. Z jednej strony - drzemie w Tobie żądza sukcesu, z drugiej boisz się podjąć ryzyka jego osiągnięcia. Tyle w Tobie motywacji do osiągnięć, ile motywacji unikania niepowodzeń. Im bliższy 100% współczynnik motywacji, tym silniejsza jest w Tobie motywacja do osiągnięć. Im mniejszy od 50%, tym bardziej przeważa motywacja do unikania niepowodzeń.

Za: *Widerszal -Bazyl M., (1978). Kwestionariusz do mierzenia motywacji osiągnięć, W: Przegląd Psychologiczny t. XXI, nr 2, s.363-366.*

ĆWICZENIE „CZTERY KĄTY I PIEC PIĄTY”

Trener przygotowuje zbiory tablic z kategorii, które pasują do czynników mogących motywować pracowników do pracy. Zapisuje słowa z każdego zagadnienia na kartkach formatu A3, po jednym wyrazie na każdej z nich. Kartki z wypisanymi słowami ułożone są w poszczególnych kątach sali szkoleniowej jedna na drugiej, na wierzchu przykryte są czystą kartką.

Wszyscy uczestnicy stają w środku sali. Prowadzący informuje, że za chwilę pokaże hasła, z których za każdym razem jedno powinno pasować do każdego uczestnika szczególnie dobrze. Następnie prowadzący zdejmuje wierzchnie kartki i prosi, aby uczestnicy przyjrzeni się tym hasłom w różnych miejscach sali i zastanowili się, które z nich pasuje do nich najlepiej.

Używane hasła:

Preferowane godziny pracy o największej wydajności:

- od 6 do 12
- od 10 do 14
- od 12 do 15
- od 16 do 20

Najlepiej pracuje mi się:

- przy głośnej muzyce
- przy cichej muzyce
- bez muzyki
- w ciszy

Lepiej jest mi pracować:

- w samotności
- wśród innych osób, ale wykonując indywidualną pracę
- wśród innych osób, wykonując wspólną pracę
- w parze

Najlepszy dla pracy dzień tygodnia:

- poniedziałek
- wtorek
- czwartek
- piątek

Pora roku sprzyjająca motywacji do pracy:

- wiosna
- lato
- jesień
- zima

Jeśli ktoś jest zdania, że żaden z przedstawionych elementów do niego nie pasuje – powinien wybrać ten, który sprawia na nim najmniej nieprzyjemne wrażenie. Gdy uczestnicy wybiorą, podchodzą do miejsca, gdzie leży wybrana kartka. Teraz ich zadaniem jest zastanowić się w grupie jak przekonać osoby przy innych hasłach, że to właśnie oni stoją w najlepszym miejscu. Dane grupy prezentują swoje argumenty. Po dyskusji wszyscy wracają na środek, a prowadzący odsłania kolejne hasła.

Po odsłonięciu wszystkich haseł prowadzący podsumowuje ćwiczenie zwracając uwagę uczestników na to, że każdy ma różne upodobania i preferencje. Następnie uczestnicy proszeni są o to, aby zastanowili się jak mogliby wykorzystać wybrane elementy (godziny pracy, kolor, najbardziej efektywny dzień, muzykę lub jej brak, współpracę z innymi, porę roku) na co dzień, aby zwiększyć swoją efektywność i zadowolenie z pracy.

ĆWICZENIE: "BAJKA O CZTERECH KRÓLEWICZACH"

ZAŁĄCZNIK 5

Dawno, dawno temu we wspaniałym zamku żyli wraz z rodzicami czterej królewicze. Zamek otoczony był wysokim murem, w którym była tylko jedna furtka, ale klucz do niej mieli królewscy rodzice. Królewicze wspólnie spędzali wiele czasu. Jako rodzeństwo byli do siebie bardzo podobni, ale też znacznie różnili się. Uczyli się, bawili, psocili. W miarę upływu czasu rośli i rosła w nich ochota zobaczenia świata poza murem. Chłopcy dwukrotnie prosili już rodziców o pozwolenie wyjścia a zewnątrz. Król i królowa nie zgadzali się jednak, tłumacząc królewiczom, że są jeszcze zbyt mali i niedoświadczeni, aby wyruszyć w wielki świat. Aż pewnego dnia, gdy królewicze poprosili po raz trzeci, rodzice po chwili namysłu wręczyli im klucz od furty, pozwolili opuścić mury zamku. Wielka radość wstąpiła w serca chłopców. Natychmiast rozpoczęli przygotowania do wyprawy. Pierwszy z królewiczów pobiegł do swoich komnat. Ze śpiewem na ustach i okrzykami radości zaczął pakować się do drogi. Z rozmachem pootwierał wszystkie swoje szafy, kufry i skrzynie, wyrzucił ich zawartość na podłogę, przymierzał różne stroje. Robił dookoła siebie moc zamieszania i bałaganu. W marzeniach widział siebie zdobywcą najwyższych gór, odkrywcą nieznanych lądów, pogromcą dzikich zwierząt. Gotowy do drogi sięgnął po raz ostatni do szafy i wyciągnął z niej płaszcz w kolorze czerwonym. Okrył się nim i wrócił do braci. W tym czasie drugi królewicz energicznie przemierzał swoje komnaty. Lekko zdenerwowany, krytycznym okiem spoglądał na swoje ubrania. Wiele z nich próbował przymierzyć, ale robił to zbyt niecierpliwie, zbyt gwałtownie. W efekcie w krótkim czasie brodził w stercie poszarpanych, pogniecionych, pozbawionych guzików ubrań. Był coraz bardziej zły. Gniewnie mruczał coś pod nosem. W końcu zerwał z wieszaka płaszcz w kolorze żółtym, owinął się nim, trzasnął drzwiami tak, że zadzwięczały szyby w całym zamku i dołączył do braci. Do wyprawy przygotowywał się także trzeci królewicz. Powoli i dokładnie pakował swój plecak. Starannie sprawdzał, czy wszędzie są przyszyte guziki, czy nie ma dziur. Dobierał stroje na każdy typ pogody. Nie śpieszył się. Wiedział, że od starannego przygotowania mogą zależeć losy wyprawy. Na końcu uporządkował komnaty i okrył się płaszczem koloru zielonego. Zanim dołączył do braci, zajrzał jeszcze do zamkowej spiżarni i zabrał spory zapas jedzenia. Najdłużej trwały przygotowania ostatniego - czwartego królewicza. Ten stanął pośrodku swoich komnat i zapłakał gorzko.

Zupełnie nie wiedział, co ma ze sobą zabrać, jak się przygotować. Bezradnie rozglądał się dookoła, trochę bał się tej podróży, wołał zostać w domu. Popędzany przez braci, ciężko westchnął i wyciągnął z kufra płaszcz w kolorze niebieskim. Czterej królewicze pożegnali się z rodzicami, przekręcili klucz w furtce i z niecierpliwością wyruszyli w świat. Pierwszy biegnie Czerwony. Podskakuje, pogwizduje, wymachuje rękami, co chwila słysząc jego radosne okrzyki, bo on jest szczęśliwy z samego faktu podróżowania, czuje, że już za zakrętem czeka go kolejna przygoda. Nie dostrzega drzew rosnących po drodze. Za nim energicznie kroczył Żółty. Mocno i pewnie stawiał kroki, patrzył przed siebie, nie rozgląda się dookoła. Odwraca się do tyłu co i rusz pohukując na swoich braci „chodźcie szybciej”. Kolejny, powoli i spokojnie idzie Zielony. Kroki stawia rozważnie, omija kamienie i kałuże żeby nie zniszczyć i nie pobrudzić bucików i od czasu do czasu sięga do zapasów jedzenia (cukiereczek, ciasteczko, jabłuszko - trzeba przecież dbać o siebie). Pochód zamyka Niebieski. Idzie wolno, rozglądając się dookoła. Z zachwytem szeroko otwiera oczy. Świat wydaje mu się taki piękny, taki niezwykły. Zatrzymuje się przy kwiatkach, liściach drzew niestety, bracia Czerwony i Żółty ciągle go popędzają „szybciej, szybciej”. Z żalem, więc musi opuszczać to, co dopiero zaczął poznawać. Bracia dotarli do brzegów rzeki. Nie było jednak mostu. Nagle Czerwony dostrzegł kołyszącą się na falach łódkę. Czerwony krzyknął „płyniemy” i bez chwili namysłu wskoczył do niej, złapał za wiosła, zaczął nimi wymachiwać na prawo i lewo. Po chwili w łódce był także Żółty. Usiadł na dziobie i powiedział „płyniemy pod warunkiem, że będziecie mnie słuchali,” chciał objąć dowództwo przeprawy. Poganiał pozostałych braci. Zielony, powiedział „zaraz, zaraz najpierw sprawdzimy czy ona jest bezpieczna”, starannie sprawdził, czy jest solidna, czy nie ma dziur. Zajął miejsce z tyłu. Największy kłopot był z Niebieskim. Był wręcz przerażony perspektywą takiej podróży. Stał bezradnie na brzegu, a po policzkach płynęły mu łzy. Powiedział „Poczekajcie ja jeszcze wszystkiego nie obejrzałem”. Bracia nie słuchali tylko go wciągnęli do łódki. Tak się szamotali, rozchlapując wodę, że nagle wiosła wypadły czerwonemu z ręki i popłynęły z nurtem rzeki. Żółty aż zsiniał ze złości. Między nim a Czerwonym wybuchła awantura. W tym momencie dał się słyszeć nieśmiały szept Niebieskiego, że tak naprawdę nic wielkiego się nie stało. Woda jest spokojna, niezbyt głęboka, a płynąc z prądem też jest przyjemnie. W końcu gdzieś przecież dobiegą do brzegu. Bracia posłuchali rady Niebieskiego. Czerwony powiedział „nie ma co się przejmować gdzieś dopłyniemy” Żółty powiedział „to wszystko przez to, że nie słuchaliście mnie”. Umilkli i podziwiali piękno okolicy.

Niebieski umiał im czas śpiewem i wierszami, zachwycił się odbiciem promieni słonecznych w wodzie, pluskiem pływających ryb. Zielony częstował wszystkich swoimi zapasami, Czerwony bawił swoim śmiechem, a Żółty pilnował bezpieczeństwa. Wieczorem dotarli na brzeg wyspy. Zapadła się noc. Czerwony położył się pod pierwszym drzewem i natychmiast usnął, Żółty podsunął sobie trochę siana i także szybko położył się spać, Zielony poszedł do lasu nzbierał mchu i trawy zrobił łóżko, sprawdził czy jest wygodne i dopiero wtedy położył się spać a niebieski jeszcze długo nie mógł zasnąć, wpatrywał się w gwiazdy i przeżywał wszystko co mu się wydarzyło tego dnia. Czterej królewicze nigdy nie wrócili do swojego zamku. Do dziś wędrują po świecie. Są zawsze razem. Czasem się kłócą, ale bardzo, bardzo się kochają. Ty też na pewno kiedyś ich spotkasz.

Każdy z królewiczów ma swoje mocne i słabe strony:

ZAŁĄCZNIK 5

Czerwony ma energię i siłę do działania, niczego się nie boi dodaje grupie odwagi jest wizjonerem, ale może nie zauważać szczegółów, ludzi na swojej drodze, nie dostrzegać niebezpieczeństw.

Żółty potrafi rozdzielać zadania ma także dużo energii. Czasami jednak zbyt pochopnie wyładowuje emocje.

Zielony zawsze wie gdzie co leży, lubi planować i postępować według planu, źle bez niego się czuje. Jednak jest dość wolny

Niebieski potrafi zobaczyć to czego nikt inny nie dostrzeże, ale boi się zrobić pierwszy krok

1. ANKIETA EWALUACYJNA

ANKIETA EWALUACYJNA

wspólnego szkolenia dla użytkowników Gminnego Modelu Wychodzenia z Bezdomności

Szanowni Państwo, prosimy o wypełnienie poniższej ankiety. Dostarczone przez Państwa są cenne dla organizatorów szkolenia i służą do wprowadzenia ewentualnych zmian do zmian treści szkolenia, Ankieta ma charakter anonimowy.

1.OGÓLNA OCENA SZKOLENIA		
1. Prosimy o dokonanie ogólnej oceny szkolenia poprzez zakreślenie odpowiedniej zdaniem Pani/Pana odpowiedzi		
raczej dobre ☐	dobrze ☐	bardzo dobre ☐
2.Prosimy o dokonanie oceny czy szkolenie przyczyniło się do wzrostu pani Pana wiedzy, kompetencji i umiejętności w zakresie innowacyjnych form wsparcia na rzecz osób bezdomnych		
raczej nie ☐	raczej tak ☐	zdecydowanie tak ☐

2.TEMATYKA SZKOLENIA							
Prosimy o dokonanie przez Panią / Pana poniższych zagadnień poprzez zakreślenie odpowiedniej oceny wg. poniższej skali:							
1- zdecydowanie nie 2- nie 3- raczej nie 4- raczej tak 5- tak 6- zdecydowanie tak							
1.	Czy tematyka treści odbytego szkolenia była zbieżna z Pani/Pana potrzebami w realizacji powierzonych zadań służbowych ?	1	2	3	4	5	6
2.	Czy zdobyta wiedza w zakresie aktualnie obowiązujących podstaw prawnych oraz możliwości innowacyjnych form i metod pracy z osobami bezdomnymi przyczyni się do lepszego rozumienia tego problemu społecznego ?	1	2	3	4	5	6
3.	Czy realizacja modułu szkoleniowego dotyczącego motywacji do indywidualnej pracy z osobami bezdomnymi przyczyni się do zwiększenia Pani/Pana kompetencji w tym zakresie ?	1	2	3	4	5	6

4.	Czy wiedza zdobyta w trakcie szkolenia będzie użyteczna w zakresie podejmowania współpracy partnerskiej na rzecz osób bezdomnych i niwelowania skutków bezdomności na terenie gminy?	1	2	3	4	5	6
5.	Czy szkolenie spełniło Pani/Pana oczekiwania co do jego zawartości merytorycznej ?	1	2	3	4	5	6

3. OCENA TRENERÓW PROWADZĄCYCH SZKOLENIE

Prosimy o dokonanie przez Panią / Pana ocenić trenerów prowadzących poszczególne moduły szkoleniowe wg. poniższej skali

- 1- zdecydowanie nie
- 2- nie
- 3- raczej nie
- 4- raczej tak
- 5- tak
- 6- zdecydowanie tak

Moduł I Prawne aspekty problemu bezdomności w zakresie współpracy w ramach Gminnego Modelu Wychodzenia z Bezdomności

1.	Czy osoba prowadząca była odpowiednio przygotowana do zajęć szkoleniowych ?	1	2	3	4	5	6
2.	Czy osoba prowadząca posiadała umiejętność przekazania uczestnikom szkolenia posiadanej przez siebie wiedzy ?	1	2	3	4	5	6
3.	Czy przygotowane materiały szkoleniowe są przydatne do realizacji działań na rzecz osób bezdomnych ?	1	2	3	4	5	6

Moduł II Motywacja i kompetencje do indywidualnej pracy z osobą bezdomną

1.	Czy osoba prowadząca była odpowiednio przygotowana do zajęć szkoleniowych ?	1	2	3	4	5	6
2.	Czy osoba prowadząca posiadała umiejętność przekazania uczestnikom szkolenia posiadanej przez siebie wiedzy ?	1	2	3	4	5	6
3.	Czy przygotowane materiały szkoleniowe są przydatne do realizacji działań na rzecz osób bezdomnych ?	1	2	3	4	5	6

Moduł III Tworzenie lokalnej sieci współpracy i jej realizacja w wsparciu osób bezdomnych w trwałym wyjściu z bezdomności							
1.	Czy osoba prowadząca była odpowiednio przygotowana do zajęć szkoleniowych ?	1	2	3	4	5	6
2.	Czy osoba prowadząca posiadała umiejętność przekazania uczestnikom szkolenia posiadanej przez siebie wiedzy ?	1	2	3	4	5	6
3.	Czy przygotowane materiały szkoleniowe są przydatne do realizacji działań na rzecz osób bezdomnych ?	1	2	3	4	5	6

Uwagi i propozycje zmian :

.....

.....

.....

.....

Dziękujemy za wypełnienie przez Panią/Pana ankiety